

det for Fremtiden kan være hensigtsmæssigt og ubørbart forud at omsætte visse Dele af Embedsmændenes Lønninger til Byg, eller om hvorledes i saa Fald denne Foranstaltning i det Enkelte nærmere skal ordnes. Som det under Forhandlingerne i Folkethinget er erkjendt, „bliver et saadant Princip ikke slaaget fast ved denne Lov, men der er kun fremskaffet et Bortum af Folkethinget for, at det ønsker, at dette Princip skal tages under nærmere Overvejelser“ (Folketh. Tid. Sp. 2579). Herimod kan nu vistnok Intet være at erindre fra Landsthingets Side, og dette kan frit antage Lovforslaget, uden derved paa nogen Maade at binde sig for Fremtiden.

Hvad den egentlige Realitet angaaer, da ere de Forandringer til Fordeel for adskillige Embedsmænd, som Landstinget havde indført i det oprindelige Udkast, saasom Ophævelsen af den Bestemmelse, at den visse Embedsmænd ved senere Aars Lønningslove tilstaaede Forsøgelse af Gage skulde fradrages det Tillæg, som vilde tilfalde dem efter nærværende Lov, og af den Bestemmelse, at de ved de senere Aars Finantslove tilstaaede personlige Tillæg skulde holdes udenfor Beregningen af Gagetillæget efter denne Lov m. v. — alle bibeholdt af Folkethinget. Derimod har dette, foruden som allerede ovenfor nævnt, at Loven er indskrænket til at gjælde for Aar, fornemmelig gjort følgende Forandringer i det oprindelige og Landstingets Udkast:

1) at Scalaen for Gageforbedringen er noget afvigende, idet at Tilluddet til de laveste Gager er forøget. Saaledes giver efter Folkethingets Forslag det første 100 Rb. et Tillud af 70 Rb. (oprindeligt 30); 200 Rb. giver 98 Rb. (opr. 60); 300 Rb. giver 126 (opr. 90); 400 Rb. giver 154 (opr. 120); 500 Rb. giver 182 (opr. 145), og 600 Rb. giver 210 (opr. 170 Rb.), hvorefter Forskjellen imellem begge Scalaer aftager, indtil de med 1100 Rb. falde sammen og derpaa, med Forskjelligheder af nogle faa Rigsdalere, følges ad til 2000 Rb., der give respective 406 og 400 Rb.

2) at paa den anden Side den Bestemmelse i det oprindelige Udkasts § 8 (Landsthingets Forslag § 7), hvorefter de, som havde under 900 Rb. i Gage, fik Tillæget beregnet fra 1ste Januar 1856, er bortfaldet.

3) at ligeledes den Bestemmelse i det oprindelige Udkast § 1, hvorefter for Indtægter imellem 3000—5000 Rb. Tilluddet var aftagende, og opført med det sidstnævnte Beløb, er bortfaldet, saa at alle Gager paa 2000 Rb. og derover skulle have et Tillud af 406 Rb. Og endelig:

4) at istedetfor den Understøttelse, der efter det oprindelige Udkast § 7 (Landsthingets Forslag § 5) var tilkænt de ikke pensionsberettigede Beskillingsemænd, disse skulle have deres Lønninger udbetalt efter den ovenmeldte Bygberegning paa samme Maade som de pensionsberettigede Embedsmænd.

Hvorvidt der ved disse Forandringer just i ethvert Tilfælde er truffet det Rette, kan der vel være forskjellige Meninger om, og er der ogsaa nogen Meningsulighed om i Udvalget, men vi skulle ikke ind paa nogen nærmere Undersøgelse i denne Henseende, da vi i alle Tilfælde fra det ovenansete Standpunkt ingen Anledning finde til at foreslaae Landstinget nogen Ændring i disse Bestemmelser.

Endelig skal Udvalget endnu omhandle den nye sidste § 6 i Folkethingets Forslag, der indeholder, „at paa de Udbetalings, som i Kraft af nærværende Lov skee i det kommende eller indeværende*) Finantsaar, vil være at søge Tillægsbevilling.“ Denne tilføiede Paragraph er fremkaldt ved den i Folkethinget ved Lovens Behandling udtalte Anskuelse, „at Loven

*) Disse Ord „eller indeværende“ ere identtviol ved en Incurie bleune staaende fra den Form, Lovudkastet havde erholdt i Folkethinget ved anden Behandling, hvor de maae have sigtet til den ovenfor under Nr. 2 berørte Bestemmelse, der bortfaldt ved tredje Behandling.